

Predica de la Zürich

Duminică, 28 iunie 2015, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Petru 1:3-7**: *„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă. De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni”.*

Noi am cântat deja cântări minunate. Este minunat că în ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat și ne-a inclus în ceea ce face El acum.

Referitor la ceea ce s-a citit din predica fratelui Branham. Este o diferență ca de la cer la pământ dacă un preot sau un păstor spune o predică în „duminica trinității”, sau dacă un bărbat al lui Dumnezeu, sub inspirația Duhului Sfânt, stă în față cu o însărcinare divină și propovăduiește Evanghelia veșnic valabilă. Domnul spune: „Eu zidesc Biserica Mea”. Nu una din multele biserici, ci Biserica Lui, Biserica întâilor născuți pentru care El Și-a dat viața.

Fără să privim pe nimeni de sus, avem dreptul să spunem: ceea ce se propovăduiește în Vatican este adresat unui miliard două sute de mii de catolici; ceea ce se propovăduiește în biserica luterană este adresat tuturor celor ce aparțin de aceasta; ceea ce se vestește în biserica anglicană este adresat celor ce aparțin de aceasta. Dar ceea ce Domnul are de spus Bisericii Sale este scris în acest Testament. De aceea Domnul nostru a spus în Matei 26:26-28: „...acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți...”.

În aceste zile noi am aflat câte eforturi se fac pentru a fi restabilită unitatea cu Roma. Pretutindeni, în mod oficial, biserica

romano-catolică cere scuze tuturor: penticostalilor, valdenzilor, toți își cer scuze unii altora. Dacă te uiți la articolele din internet: „Unitatea sub Roma să fie restituită”. Toți sunt cu privirea spre anul 2017 când Reforma va fi considerată complet abolită și toți se vor întoarce în poala mamei lor. Dar adevărata Biserică a Dumnezeuului celui viu se întoarce înapoi la Cuvânt, la Cuvântul care a fost predicat în Ierusalim sub inspirația și călăuzirea Duhului Sfânt.

Ai putea citi toate aceste e-mailuri și să vezi cât efort depun ei pentru ca această unitate să fie înfăptuită; toate căile duc la aceasta. Dar de acolo iese doar o singură cale. O lozincă veche spune: „Toate căile duc la Roma”. Dar numai una iese de acolo: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei; nu vă atingeți de nimic necurat – zice Domnul Dumnezeuul nostru*”. Acest ultim mesaj îl putem purta prin har.

Luna aceasta am avut adunările din Chișinău, Republica Moldova. Dumnezeu a călăuzit totul în mod puternic și frații noștri, îndeosebi frații din România, s-au ostenit pentru ca totul să fie pregătit iar timpul care ne-a fost acordat la televiziune a fost deosebit. Bărbatul care a condus interviul era un baptist. Mi-a fost acordat un timp de peste o oră să aduc în mod liber Cuvântul Domnului, mesajul divin, și să includ tot ce cuprinde acesta. Nu vreau să dau acum mai departe observația pe care el a făcut-o, dar a spus cam așa: „Multe lucruri le-am înțeles și le cred. Restul, Dumnezeu mi-o va descoperi”. Este cu adevărat așa: chiar dacă nu se întâmplă totul deodată, dar noi spunem «Da» Cuvântului lui Dumnezeu, și apoi ne va fi descoperit. În total au fost peste 11700 de conectări prin care oamenii au ascultat ceea ce s-a vestit pentru ei. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă. Acum 22 de ani am fost pentru prima dată în Republica Moldova, în Chișinău, la un interviu scurt la televiziune. Dar acum noi credem că a avut loc o străpungere și toți aceia care au urechi să audă vor asculta.

Frați și surori, credeți-mă, cu adevărat este ultima chemare înaintea revenirii lui Isus Hristos. Eu cred și sunt pe deplin convins de ceea ce i-a fost spus fratelui Branham pe 11 iunie 1933, când lumina supranaturală s-a coborât asupra lui, vizibil, pentru trei, patru mii de oameni și vocea puternică i-a vorbit fratelui Branham. Această voce

puternică, a cutremurat toată împrejurimea, i-a vorbit fratelui Branham astfel: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, tot așa tu ești trimis cu un mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Frați și surori, prin har, Dumnezeu ne-a inclus în aceste lucruri și ne-a dăruit o parte directă prin faptul că noi putem purta acest mesaj. Este un cadou pe care ni l-a dat Dumnezeu atotputernic; noi am primit har înaintea lui Dumnezeu să putem recunoaște ziua și ceasul.

Cu privire la cuvântul referitor la făgăduințe care a fost citit în introducere, a fost Cuvântul pe care l-am citit aici la măsura aceasta. Eu m-am gândit: „Citește Cuvântul din 2 Petru:1 de la vers. 3”, și iată că fratele nostru a venit în față și a citit acest Cuvânt minunat și puternic.

Aici în 2 Petru 1:3 este scris: „*Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot, tot, ce privește viața și evlavia...*”. Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru aceasta. Dar în vers. 4 se găsește cheia. Aici în partea a doua a vers. 4 este scris: „*...ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poște*”. Ca să fiți părtași firii dumnezeiești.

Frați și surori, toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin» și credința noastră este ancorată în aceste făgăduințe. Așa cum este scris aici, prin aceste făgăduințe pe care noi le credem suntem făcuți părtași în mod direct naturii divine. Noi suntem legați cu Dumnezeu prin Cuvânt și prin Duh. Noi nu vorbim și nici nu gândim pe lângă Cuvânt, ci suntem găsiți în Cuvânt și în voia lui Dumnezeu. De aceasta mai aparține faptul că noi credem din inimă că Domnul permite să răsune o ultimă chemare acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos. Așa cum atunci Ioan Botezătorul a adus mesajul ca să-I prezinte Domnului un popor bine pregătit, după cum ne este dată mărturia în Luca 1:16-17. Prin mesajul pe care Ioan Botezătorul l-a adus, el l-a prezentat Domnului un popor bine pregătit, și a putut striga: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Cu adevărat, prin această pregătire el a întors inimile lor – și aceasta

trebuie să fie repetat din nou de fiecare dată, nu capetele lor, ci inimile lor – inimile părinților le-a întors spre copii. Tot ceea ce aparținea de Vechiul Testament a trecut și a fost călăuzit spre Noul Testament. Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește.

Noi știm cele trei versete din Evanghelia după Luca în care Însuși Domnul a spus că fariseii și învățătorii Legii au respins planul lui Dumnezeu pentru ei înșiși, neprimind botezul lui. Pentru fariseii și învățătorii Legii, Ioan Botezătorul n-avea nicio însemnătate fiindcă el nu era din rândul preoțimii. Ioan era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă și era încins cu un brâu de curea, dar el era un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu.

Noi am citit de câteva ori ceea ce este scris în Luca 7, și același lucru se întâmplă în timpul nostru. Din Luca 7 citim mai întâi vers. 27: *„El este acela despre care este scris: «Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta»”*. Apoi vers. 30: *„dar fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui”*. Frați și surori, când Dumnezeu face istorie, când Dumnezeu împlinește făgăduințe, noi să permitem să avem parte de ele, noi să n-avem nicio împotrivire interioară.

Apoi în Luca 10:16 avem afirmația Domnului nostru în legătură cu aceia pe care El îi trimite: *„Cine vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine”*. Ioan Botezătorul a fost un bărbat trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu adresat poporului lui Dumnezeu. Cine n-a primit mesajul lui Ioan, acela a respins planul lui Dumnezeu de mântuire; acela nu i-a mai folosit nicio ținere de sabbat, niciun cântec de psalmi, nu i-a mai ajutat la nimic, indiferent ce ar fi făcut. Toate tradițiile de atunci erau tradiții fără nicio însemnătate. Cu adevărat este important să primești întocmai ceea ce face Dumnezeu în acea clipă.

Mai ales aici, în Luca 11, este scris: *„Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-ați împiedicat să intre”* (v. 52).

Așa a fost în toate trezirile. Cărturarii au respins. Poporul a primit. Așa a fost în fiecare trezire și așa este și în timpul nostru.

Vă rog gândiți-vă cât de des a amintit fratele Branham de Luca 17 cu privire la slujba pe care i-a dat-o prin har Domnul. Datorită adevărului noi trebuie s-o accentuăm de fiecare dată. Slujba pe care Dumnezeu i-a dat-o fratelui Branham – ca pentru fiecare persoană din rândul de rugăciune să vadă o viziune, să vadă cine este persoana, de unde vine ea, și ce greutate are – a fost exact ca slujba Domnului nostru, care i-a putut spune lui Natanael: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”; sau cum i-a vorbit femeii de la fântână. Noi toți cunoaștem ceea ce s-a întâmplat atunci. Aceeași slujbă s-a repetat în zilele noastre.

Nu știu dacă aceasta am mai spus-o în acest loc. Dar în Karlsruhe în august 1955 în cele cinci adunări care au avut loc și în care eu am fost prezent, am văzut și am auzit ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. De la prima adunare eu am știut, în adâncul adâncului inimii mele, că acesta este un bărbat trimis de Dumnezeu. Și nu doar că, luni, 15 august, la recepția hotelului el mi-a spus: „Tu ești un predicator al Evangheliei”; aceasta era în legătură cu mine. Dar când unui bărbat din rândul de rugăciune i-a spus: „Eu văd Oceanul. Văd orașul New York. Te văd în New York, acolo unde sunt clădirile înalte și multe mașini. Tu ești un predicator al unei biserici numită «Biserica lui Dumnezeu». Tu ai venit din Statele Unite în Germania ca misionar”. Noi toți stăteam acolo, ascultam și priveam. Și dintr-o dată, într-un moment de respiro, Branham a spus: „Tu ești tatăl traducătorului meu”. De acest lucru trebuie să vă dați odată seama. Fratele Branham nu l-a văzut niciodată și n-au avut nicio discuție și apoi vine acest bărbat din Statele Unite. Fiul său, Lauster, era deja acolo. Dar apoi vine tatăl traducătorului în rândul de rugăciune. Domnul îi arată fratelui Branham orașul New York unde trăia acest bărbat, cine este el, unde a fost, cum a venit în Germania ca misionar și apoi îi spune: „Fiul tău este traducătorul meu”.

Frați și surori, dacă trăiești astfel de lucruri în mod personal atunci aceasta nu ți-o poate lua nimeni, niciodată nu ți-o poate lua cineva. De aceea a spus Domnul nostru: „*Voi sunteți martorii Mei*”.

Un martor trebuie să fi văzut ceva, trebuie să fi auzit ceva. Apoi, pe lângă aceasta și chemarea divină, că acest mesaj pe care Domnul l-a încredințat robului și prorocului Său va fi purtat până la marginile pământului. Fie ca și astăzi, toți care sunt în legătură directă acum, să fie binecuvântați.

Să ne reîntoarcem la Luca 17, la textul pe care fratele Branham l-a folosit deseori, mai ales Luca 17:30: „*Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului*”. Dar înainte să fie vorba despre descoperirea Fiului omului, în vers. 24 s-a spus: „*Căci cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa*”. „*Căci cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa*”. Apoi Domnul nostru ne introduce în timpul Sodomei și Gomorei, ca noi să fim informați exact. Când acest timp își are punctul culminant, atunci totul a ajuns la capăt. Nu vrem să intrăm în prea multe detalii, dar în timpul nostru este mai rău decât atunci în timpul Sodomei și Gomorei.

Eu nu sunt un predicator de morală, eu vestesc întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu. Dar vă rog credeți: niciunul care trăiește în preacurvie nu poate fi răpit, niciun bărbat care trăiește cu un alt bărbat nu poate fi răpit. Dumnezeu are o ordine în creație, are o ordine în mântuire și El ne așează înapoi în această rânduială divină. Noi trebuie să fim găsiți în această rânduială. Cu adevărat trebuie să știi că Dumnezeu nu ia înapoi niciun Cuvânt pe care l-a spus vreodată. Același Dumnezeu care a spus: „Să nu ucizi. Să nu preacurvești. Să nu...Să nu...Să nu...”, același Dumnezeu care a dat cele zece porunci în Exod 20, în Levitic 20 și în Deut. 22 a spus exact ce ai voie să faci și ce n-ai voie să faci. Dumnezeu nu va lua nimic înapoi din ceea ce a spus El. De aceea noi lăudăm harul lui Dumnezeu.

Frați și surori, tot ceea ce este pe dos nu este o parte a creației originale, ci este o parte a creației decăzute. Dar Dumnezeu ne-a smuls afară din această creație decăzută. Dacă este cineva în Hristos este o făptură nouă. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta: că am putut dezbrăca tot ceea ce a aparținut omului vechi și am devenit un om nou, prin puterea lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură ne spune că fără sfințire

nimeni nu-L va putea vedea pe Dumnezeu. Acesta este timpul separării, al curățirii, al sfințirii, al pregătirii pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos – aceasta rămâne tema noastră principală.

Aici în Luca 17:35 este scris ceea ce se va întâmpla la revenirea Domnului; putem citi și vers. 34: „*Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat*”. Noi toți cunoaștem acest verset. De ce îl amintesc? Pentru că sunt mai multe venituri ale Domnului nostru, dar este o singură revenire a lui Isus Hristos. Domnul nostru ne-a dat făgăduința: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi reîntoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. La revenirea Domnului se va întâmpla că morții în Hristos vor învia, iar cei care vom fi în viață vom fi schimbați și împreună Îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh, iar apoi vom intra în odaia de nuntă a Mielului.

Dar dacă Domnul Se întoarce să Se așeze pe tronul slavei Sale și să judece popoarele, conform Matei 25, atunci este o altă venire. Atunci trebuie să știi ce este și unde aparține. În Matei 25:31-45 este scris: „*Când va veni Fiul omului în slava Sa cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui...*”. Această venire n-are nimic a face cu revenirea Domnului Isus Hristos. Această venire este înaintea proclamării Împărăției, când El Se va judeca cu toate națiunile care vor veni împotriva Israelului. Noi am putea citi toate aceste locuri paralele, dar aici este vorba tot despre El ca Împărat, dar nu ca Mire.

Legătura cu revenirea Domnului este: „*Iată, vine Mirele*” (Mat. 25:6), și în legătură cu aceasta: „*și Mireasa Lui s-a pregătit*” (Apoc. 19:7).

Dar aici în Matei 25:31-45 El vine să Se așeze pe tronul slavei Sale ca să judece neamurile și să rostească sentința. Iar în vers. 34 este scris: „*Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui...*”. De ce amintesc eu aceste lucruri? Pentru că este atât de important ca fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu să fie așezat acolo unde aparține. În limba engleză este o cântare „*Când Isus Se întoarce înapoi pe pământ*”, pe

care fratele Branham a cântat-o de fiecare dată. Dar unii au înțeles greșit că atunci când Domnul va reveni, El va veni pe pământ. Nu! Când El va veni pe pământ toți ochii Îl vor vedea, chiar și ochii aceluia care L-au străpuns. El Se va întoarce pe pământ atunci când, conform Zaharia 14, Își va pune picioarele pe Muntele Măslinilor și acesta se va despica în două. Învățăturile biblice trebuie încadrate ca să se potrivească armonios în întreg planul de mântuire. Acest lucru se întâmplă doar când prin har este dată legătura cu sfânta Scriptură. În Apoc. 10, Domnul vine pe pământ, pune un picior pe mare și celălalt pe uscat pentru că El este proprietarul de drept. Este minunat să așezi totul în locul unde aparține: când El vine să judece neamurile, când El vine să proclame Împărăția Lui, totul.

Dar frați și surori, însărcinarea noastră principală nu este doar să încadrăm corect partea de învățătură. Ci în viața noastră, a celor ce trăim acum și credem, totul să fie rânduit conform sfintei Scripturi, pentru ca în mijlocul nostru să nu fie găsită nicio învățătură care nu se găsește în Biblie. Este minunat că Dumnezeu ne-a dăruit harul ca tot ceea ce a povăduit fratele Branham noi s-o încadrăm biblic.

Frați și surori, trebuie să spunem de fiecare dată: nu numai că știm că răpirea este cu adevărat foarte aproape – noi n-am intrat în prea multe amănunte privitor la semnele timpului și la împlinirea profeției biblice – dar în toate dezvoltările noi vedem foarte clar și deslușit că revenirea Domnului nostru este aproape. Ce am citit noi aici de curând din Evrei 4:1b? Ca: „*nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*”. Este afirmația pe care noi o accentuăm pentru ca: „*nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*”. Voi care auziți acum ultima chemare și ați ieșit afară, voi care v-ați separat și v-ați dedicat lui Dumnezeu; să nu vă pomeniți că veți fi venit prea târziu! Ci, cu adevărat, așa cum suntem adunați astăzi, aici, împreună să credem, împreună să fim pregătiți, împreună să trăim desăvârșirea, prin har. Aceasta a fost dorința apostolilor, aceasta a fost dorința fratelui Branham și aceasta este dorința mea, dorința noastră: ca toți aceia care ascultă acum Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, îl acceptă și-l primesc, să-l creadă și să le fie descoperit, pentru ca ei să

fie introduși în voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

De fiecare dată noi am spus aceasta: să nu dăm niciun spațiu pentru discuții. Totul este clar, prin harul Dumnezeului nostru. Așadar, când Domnul Se întoarce va găsi o Mireasă pregătită să intre în odaia de nuntă a Mielului. Noi avem toate făgăduințele care au fost confirmate. Pe aceia pe care i-a chemat i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia care i-a socotit neprihăniți i-a și sfințit și le-a dat slava cerească. Este lucrarea de mântuire isprăvită a Dumnezeului nostru. Prin puterea Sângelui Său noi suntem răscumpărați și de fiecare dată lăudăm din nou puterea Sângelui Său, a Cuvântului Său și a Duhului Său. Noi ne bucurăm și de faptul că Domnul ne-a deschis înțelegerea pentru scripturi.

Noi trebuie să repetăm acest lucru încă o dată. Toți pot decide în bisericile lor, să facă cum vor ei. Dar în Biserica Dumnezeului celui viu, nimeni n-are nimic de spus. Ceea ce Dumnezeu are să ne spună se găsește în acest Testament. Chiar și un testament omenesc nu poate fi schimbat și nu-i poate fi adăugat nimic. Ce să facem noi cu 245 de dogme care au fost introduse în decursul a peste o mie șase sute de ani? Ce avem noi de a face cu aceste dogme? Ele nu sunt scrise în Biblie. Pentru mine și pentru noi este valabil numai ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în acest Testament. Așa cum a scris Pavel în Galateni 3:15: *„un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuși nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva”*. Toți au dreptul să creadă ceea ce li se spune lor.

Frați și surori, noi o accentuăm încă o dată: în Biserica Dumnezeului celui viu este valabil doar Cuvântul lui Dumnezeu. Un Domn, o credință, un botez. Nu trei! Ci este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor.

Permiteți-ne să spunem în rezumat ceea ce nouă personal ne-a devenit mare. În Ioan 14 Domnul nostru spune: „Eu Mă întorc”. Mai întâi El spune: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*. Acum noi avem nevoie de răbdare până când ultimii sunt chemați afară. Acum noi trecem prin felurite

încercări așa cum trec toți frații noștri în lume. Toți ceilalți nu trebuie să treacă prin încercări. Dar noi trebuie să răbdăm prin credință și să știm că la sfârșit va avea loc încoronarea noastră. Pentru că așa este scris: „*cine va răbda până la sfârșit, va fi încoronat*”.

Așadar, în timpul nostru, Domnul ne-a încredințat Cuvântul Său, mesajul original. Noi am dori ca toți, tineri și vârstnici, toți să fie incluși în ceea ce face Dumnezeu acum.

Un frate care este astăzi aici m-a sunat și mi-a spus: „Frate Frank, eu am văzut adunarea din primul sfârșit de săptămână din această lună și am fost copleșit de faptul că la chemarea la altar care a fost dată atât de mulți tineri au venit în față ca să-și dedice viața Domnului”. Apoi el m-a întrebat: „N-ai putea face și în Zürich același lucru?”. La Dumnezeu totul este posibil, fie că este vorba de tineri și bătrâni, mici și mari. Aici ar trebui să eliberăm primul rând de scaune din față. Fie ca Dumnezeu să călăuzească aceste lucruri. Pentru ca predica să nu fie doar auzită, ci noi să reacționăm, să urmăm chemarea și să spunem: „Doamne, așa cum sunt, la Tine vin. Putere n-am, Tu-mi fii sprijin”.

Frați și surori, după fiecare predică noi avem nevoie de răspunsul pe care Dumnezeu ni-l dăruiește, noi trebuie să-I răspundem la vorbirea Lui. Să știm: „Astăzi dacă auzim glasul Lui să nu ne împietrim inima”. Și cum am spus: toți care ascultă acum chemarea lui Dumnezeu, cred din toată inima lor ultimul mesaj se supun și se lasă incluși în planul lui Dumnezeu de mântuire.

Așa cum au făcut atunci cărturari și fariseii din acel timp și toți aceia care le-au dat crezare lor – ei au respins botezul lui Ioan Botezătorul și, prin aceasta, ei au respins planul lui Dumnezeu de mântuire pentru ei înșiși, au pus mâna pe cheia cunoștinței mântuirii, au rămas în tradițiile lor în continuare – tot așa fac acum toți carismaticii, toți predicatorii și toți evangheliștii. Ei se folosesc de Numele lui Isus Hristos ca să se roage pentru bolnavi și pentru minuni. Dar când este vorba să se boteze în Numele lui Isus Hristos ei devin foarte agresivi, devin răutăcioși, ei resping botezul biblic în Numele Domnului Isus Hristos și numesc aceasta ca fiind „învățătură rătăcitoare”.

Frați și surori, aceasta trebuie să ți-o închipui odată. Pe de o parte, sunt propovăduite vindecări de bolnavi și tot felul de miracole. Și apoi, în aceeași zi, Domnul trebuie să le spună: „Plecați de la Mine! Nu vă cunosc”. Ei vor spune: „*Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?*”. Dar Domnul va trebui să le spună: „Niciodată nu v-am cunoscut; Plecați de la Mine!”.

Fie ca toți de pe întreg pământul să asculte, să se supună și să arunce odată pentru totdeauna formula trinitară! Și să înțeleagă odată că în sfânta Scriptură nu a fost folosită nici o singură dată, nici o singură dată. Tot ceea ce s-a făcut cu cuvântul sau cu fapta, a fost făcut în Numele Domnului Isus Hristos. Acesta este Numele care este mai presus de orice nume, acesta este Numele în care este mântuirea lui Dumnezeu; Dumnezeu ne-a descoperit acest Nume și în acest Nume am botezat.

Vă rog să mă ascultați exact! Toți ocultiștii și spirițiștii, toți ridică mesele în formula trinitară „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” și toate vrăjitoriile se fac în această formulă. Tot ceea ce se face în toate bisericile se face în formula trinitară.

Dar în Biserica Dumnezeului celui viu Numele Domnului Isus Hristos este pe primul loc, este cel mai important. Noi trebuie să fim convinși de Duhul lui Dumnezeu. Eu am spus deja acest lucru aici: chiar la aderarea noilor membri în lojele masonice pe mesele lor se află împreună biblia, compasul și echerul, înainte ca bărbatul să-și dezgolească pieptul și să-și depună jurământul în formula trinitară. Satana este prezent în toate bisericile și bisericile libere și în orice loc unde poate să pătrundă.

Îi mulțumim lui Dumnezeu că Numele Domnului nostru ne-a fost descoperit, că noi am ieșit din Babilon. Noi n-am luat cu noi pe furiș vreo manta babiloniană. Ci cu adevărat noi propovăduim adevărul. Nu există trei persoane veșnice. Există un singur Dumnezeu veșnic și acest Unic Dumnezeu, din pricina planului Său de mântuire, ni S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul Său născut, pe pământ, și în Biserică, prin Duhul Sfânt; Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi – trei descoperiri ale Unicului Dumnezeu,

pentru ca să împlinească planul Său de mântuire. Trebuie s-o amintim doar ca ultimii să se trezească, cu adevărat să se trezească și să înțeleagă că nu este posibil niciun compromis. Lumina este lumină; întunericul este întuneric; adevărul este adevăr; minciuna este minciună. De aceea adevărul trebuie să fie propovăduit, pentru că numai adevărul eliberează.

Acum doresc să aflu de la voi toți dacă sunteți bucuroși că, Cuvântul adevărului este propovăduit, că Dumnezeu ne-a eliberat de toate rățăcirile, ne-a smuls afară din blestemul Satanei și ne-a introdus înapoi în Împărăția lui Dumnezeu pentru ca noi să putem sta pe un teritoriu divin, sfânt, și să știm că El ni S-a descoperit din nou în același fel ca la început; El ne-a descoperit și ceea ce aparține de căderea în păcat și de ce Domnul nostru a trebuit să vină într-un trup omenesc pentru ca să ne dăruiască răscumpărarea. Dumnezeu ne-a descoperit întregul Său plan de mântuire în timpul nostru.

Și acest lucru l-am spus deja în acest loc. Atunci când fratele Branham a fost în Zürich, el s-a dus într-o adunare spiritistă și, aici în Zürich, Domnul Dumnezeu i-a dat o lecție. Acel mediu ocult i-a spus: „Ceea ce se petrece aici este de la Dumnezeu”. Fratele Branham i-a spus: „Nu! Aceasta este de la Satan ”. Acel mediu, o femeie, i-a spus: „Pentru ca tu însuși s-o vezi”, apoi ea a rostit formula trinitară și masa s-a ridicat înaintea fratelui Branham. Aceasta a avut loc aici în Zürich, aici în Zürich. Apoi s-a întâmplat că fratele Branham a trebuit să exprime un cuvânt puternic în Numele Domnului Isus Hristos, și a poruncit: „Masă, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, întoarce-te înapoi la pământ”. Ca să arate că Îngerul Domnului i-a spus: „Eu îți voi da o lecție, pentru ca tu însuși s-o vezi și să trăiești ceea ce se întâmplă în formula trinitară”.

Frați și surori, de aceea trebuie s-o accentuăm și s-o amintim: despărțiți-vă de toate obiceiurile și tradițiile, de tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său! Numai în Numele Domnului nostru Isus Hristos se va pleca orice genunchi, toți genunchii acelor care n-au vrut să se plece înainte, și vor mărturisi că Isus Hristos este Domnul. Fratele nostru Branham a primit toate aceste lecții personale, ca să vadă cu ochii lui ce se face în această formulă,

pentru ca să poată spună mai departe cu convingere ce se află în spatele acestor lucruri.

Să spunem și aceasta încă o dată: nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fie mântuiți, decât Numele iubitului nostru Domn, Isus Hristos. Așadar, astăzi este ziua mântuirii, astăzi este timpul potrivit, astăzi răsună ultimul mesaj și marginile pământului sunt ajunse.

Nu știu ce a amintit fratele Keller înainte în legătură cu numărul celor care au fost sau sunt în legătură directă (cu transmisia din Zürich), dar în totalitate, acum ajungem peste 176 de națiuni și Domnul Dumnezeu a dăruit cu adevărat har. Și în toate țările din zona Golfului Persic Dumnezeu a dăruit har, ca ultimii să afle ceea ce face El acum pe pământ. Nouă tuturor ne mai rămâne un singur lucru de făcut: să-I mulțumim Domnului că Evanghelia veșnic valabilă este propovăduită tuturor popoarelor, neamurilor și limbilor.

Noi nu intrăm în niciun compromis, ci noi propovăduim Cuvântul în așa fel ca să fim confirmați înaintea lui Dumnezeu. Și cum deseori am spus-o: prima și ultima predică trebuie să fie la fel; primul și ultimul botez trebuie să fie făcute la fel. Dacă Petru în Ierusalim, Filip în Samaria și Pavel în Efes au botezat în Numele Domnului Isus Hristos, atunci avem trei mărturii; ce vrem mai mult? Fiecare învățătură biblică este fundamentată pe două, trei mărturii, sau mai multe versete biblice. Așa ca să avem respect față de Cuvânt. Nu este doar litera pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o, ci cu adevărat, descoperirea Domnului nostru Isus Hristos. Aceasta am accentuat-o deseori: Apocalipsa – Descoperirea – Dezvăluire (lb. greacă), perdeaua este dată la o parte. Noi putem să-L vedem pe Domnul nostru ca fiind același ieri, azi și în veci în toate însărcinările Lui care aparțin de planul lui Dumnezeu de mântuire. În atribuțiile Sale, ca Miel al lui Dumnezeu, ca Mare Preot, ca Mijlocitor, în toate aceste calități pe care El a trebuit să le împlinească, Răscumpărătorul este arătat lângă Dumnezeu. Și când totul se va fi împlinit atunci Dumnezeu va fi totul în toți.

Îi mulțumim Domnului pentru Cuvântul Său, pentru descoperire, pentru ascultare, ascultarea pe care El a pus-o în inima

noastră. Să spunem aceasta încă o dată, fără să judecăm pe nimeni: fiecare om de pe pământ, fiecare biserică, fiecare adunare are dreptul să creadă ceea ce vor să creadă. Noi nu aducem atingere demnității umane, indiferent ceea ce ar face oamenii, noi n-avem niciun drept să exprimăm vreo sentință. Dar nouă ne-a fost dăruit să credem ceea ce zice Scriptura și cum zice ea, de aceea noi ne supunem sub mâna puternică a lui Dumnezeu, respectăm fiecare Cuvânt, credem fiecare Cuvânt, devenim ascultători și ne lăsăm pregătiți pentru apropiata revenire a Domnului nostru.

Noi trebuie doar să mai strigăm: Maranata! Vino, Doamne Isuse! Da. Vino repede! Și dacă noi privim în sus și strigăm din inimă: „Vino, în curând, Doamne Isuse”, dacă se împlinește „Duhul și Mireasa zic: «Vino!»” Și cine aude, să zică: «Vino!»”, dacă se întâmplă așa că Mirele și Mireasa sunt atât de uniți, atunci se va împlini că noi vom deveni o inimă și un suflet înaintea lui Dumnezeu. Niciun om nu mai trebuie să-și prezinte gândurile proprii. Toți pot crede așa cum zice Scriptura. Dumnezeului nostru Îi dăm cinste și închinare. Revenirea Domnului nostru este aproape. Rămâneți treji!

Cuvântul pe care noi l-am citit din 2 Petru 1: *Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, ne-a făcut părtași naturii divine, prin har, prin Cuvântul pe care l-am primit în noi. Cuvântul este sămânța. Germenele de viață este în sămânță. Mai întâi sămânța trebuie să moară, pentru ca germenele de viață care este în sămânță să poată ieși la iveală. Exact așa este și cu noi. Noi auzim Cuvântul, îl primim, murim împreună cu Hristos, așa cum a spus Pavel: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui prin mine”.*

Încă o dată această atenționare. Toți să-și dedice viața Domnului și să spună: „Dumnezeule, tot ceea ce am auzit să devină realitate în viața mea prin har; permite să se întâmple în viața mea și în viața ta, în viețile noastre, să devină realitate, prin har”. Câți sunt mulțumitori pentru mesajul timpului de sfârșit?

Să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului. Să ne plecăm capetele, să ne deschidem inima plină de mulțumire că putem trăi acum, că auzim ultima chemare, că putem crede așa cum zice

Scriptura, că purtăm în inima noastră toate făgăduințele lui Dumnezeu și avem parte directă de natura divină. Cuvântul, cu toate făgăduințele, este sămânța divină care a fost semănată în inima noastră, viața care este în sămânța Cuvântului răsare, ea este viața sfântă divină care ți-a fost dăruită ție și mie, prin har. Iertarea vinei păcatelor noastre, dezlipiți și smulși afară din starea și creația decăzută, aduși înapoi și, la revenirea Domnului, trupurile noastre muritoare vor fi schimbate, iar noi vom fi luați în sus și Îl vom vedea pe Domnul și Răscumpărătorul nostru. Toți aceia care acum aud glasul Lui, Îl cred și Îl urmează, la revenirea Lui vor auzi glasul Lui și vor fi luați în slavă. Să credem fiecare făgăduință din toată inima, inclusiv făgăduința: „*Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”, și să știm că ea se va împlini negreșit. Dumnezeu este un Dumnezeu al realităților, El este adevărat și credincios. El nu face niciodată promisiuni goale și Cuvântul Său nu se întoarce niciodată înapoi fără rod, ci întotdeauna împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Așa cum i s-a spus fratelui Branham, că ultimul mesaj va premerge cea de a doua venire a lui Hristos, aceasta se întâmplă în zilele noastre, înaintea ochilor noștri și în auzul urechilor noastre. Noi ne putem ridica capetele, pentru că noi știm deoarece Domnul a spus-o: „*Când voi vedeți că toate aceste lucruri se întâmplă, ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”.

Dumnezeule din cer, binecuvântează astăzi peste rugăciuni și peste înțelegerea noastră. Salvează, eliberează, vindecă, întinde-Ți brațul Tău. Tu ești același. Binecuvântează-i pe toți tinerii, binecuvântează-i pe toți aceia care au ascultat Cuvântul Tău și îl cred, pentru ca toți să vină la Tine și să-și dedice Ție viețile lor. Iubite Domn, împreună, Îți mulțumim și pentru acest locaș pe care ni l-ai dăruit, în care noi ne întâlnim de peste patru zeci de ani. Dumnezeule, permite să vină un an de îndurare, un an de veselie, o zi de împăcare. Dumnezeule, trimite-ne ploaia timpurie și târzie ca să cadă împreună, descoperă-Te Tu, iar noi să simțim și să vedem puterea și slava Ta. Împreună cu noi binecuvântează pe toți până la marginile pământului. Încoronează-i pe toți cu har și cu milă. Îți mulțumim pentru Sângele

Mielului, pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul.

Iubite Domn, permite să le fie descoperit tuturor că se află sub răsunetul Cuvântului adevărat al lui Dumnezeu, că toți sunt eliberați de toate rătăcirile, de toate obiceiurile păgâne, de toate învățăturile străine, că pe cine îl eliberează Fiul acela este liber cu adevărat. Te rugăm ca Tu să descoperi biruința Golgotei. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți încredințăm totul. O spun înaintea Feței Tale sfinte, toți aceia care, acum, aud și cred ultimul mesaj să fie pregătiți și ei vor avea parte de răpire când Tu Te vei întoarce ca să-i iei Acasă pe ai Tăi. Îți mulțumim pentru ultimul mesaj.

Iată Mirele sosește! Pregătiți-vă să-L întâmpinați! Aceia care vor fi pregătiți vor intra în odaia de nuntă a Mielului și ușa va fi încuiată.

Iubite Domn, binecuvântează-i pe tineri și pe cei în vârstă, binecuvântează-i pe toți frații și pe toate surorile, binecuvântează aici și în întreaga Europă, binecuvântează și în Chișinău. Binecuvântează în toate neamurile și popoarele și cheamă-i afară. Noi Îți încredințăm totul și Îți mulțumim că Tu o vei face bine. Lăudat și cinstit să fie minunatul Tău Nume Isus. Tot poporul Tău să spună „Amin”. Aleluia! Amin.

Voi toți știți că și Edmontonul are pentru mine o însemnătate neobișnuită. A fost duminică, 19 septembrie 1976 între orele 6 și 7 dimineața. Soarele răsărise deja și razele lui au pătruns în camera mea, dar nu se auzea nicio mișcare, așa că am mai rămas în camera mea. M-am întins să-mi iau biblia și să citesc din ea. Apoi s-a întâmplat. „Robul Meu, Eu te-am ales conform Matei 24:45-47, ca să împarți hrana” – aceasta s-a întâmplat în Edmonton Alberta, Canada, strada 128. Există trăiri pe care în fiecare zi le porți cu tine, pentru care suntem mulțumitori.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Eu n-am avut de gând să mai fac călătorii lungi, dar acum urmează una din cele mai mari călătorii în cinci localități din Republica Congo. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Amin.